

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **POHOTOVOŠŤ, s.r.o.**, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, proti povinnej **M. S.**, bývajúcej v R. zastúpenej opatrovníčkou na doručovanie písomností v konaní Máriou Hencelovou, zamestnankyňou Okresného súdu Rožňava, **o vymoženie 622,72 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 8 Er 288/2009, o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 12. februára 2013, sp. zn. 16 CoE 9/2013, takto

r o z h o d o l :

Konanie o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 12. februára 2013, sp. zn. 16 CoE 9/2013 **z a s t a v u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Košiciach prvým výrokom uznesenia z 12. februára 2013, sp. zn. 16 CoE 9/2013 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil, ďalším návrh oprávnenej na prerušenie konania zamietol a tretím výrokom rozhodol o náhrade trov odvolacieho konania. Zamietnutie návrhu na prerušenie konania odôvodnil s poukazom na ustanovenie čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, z ktorého podľa názoru súdu vyplýva, že povinnosť vnútroštátneho súdneho orgánu požiadať Súdny dvor Európskej únie o vydanie rozhodnutia o predbežnej otázke nemožno vykladať absolútne, t.j. že vnútroštátny orgán má vždy a za akýchkoľvek okolností povinnosť požiadať o vydanie rozhodnutia o predbežnej otázke. Oprávnenu predložené prejudiciálne otázky považoval za zjavne neopodstatnené a irelevantné vo vzťahu k prebiehajúcemu konaniu, mal za to, že ich prejudiciálne zodpovedanie nemá dosah na prebiehajúci spor, keďže v predmetnom konaní súd neaplikuje právo Európskej únie, ale predovšetkým ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

Z uvedených dôvodov dospel k záveru, že v predmetnom konaní neexistuje dôvod na jeho prerušenie v zmysle § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a návrh oprávnenej zamietol.

Proti uzneseniu krajského súdu v časti zamietnutia návrhu na prerušenie konania podala oprávnená odvolanie a žiadala rozhodnutie krajského súdu v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnila tým, že jej postupom krajského súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom podľa § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. d/ O.s.p. [zrejme písm. f/ (pozn. odvolacieho súdu)], keď súd nerešpektoval jej právo na rozhodnutie veci na základe správneho a adekvátneho právneho základu, súčasťou ktorého je aj právo Európskej únie. Oprávnená ďalej namietala nesprávne právne posúdenie veci súdom podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., ktoré podľa nej spočíva v tom, že súd nesprávne interpretoval a aplikoval ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, Zmluvy o fungovaní Európskej únie a tiež Exekučného poriadku, a napokon oprávnená súdu vytýkala, že rozhodnutie v napadnutej časti je nepreskúmateľné, arbitrárne a svojvoľné a v konečnom dôsledku porušuje právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru a ochrane ľudských práv a základných slobôd. Okrem iných skutočností uviedla, že ju súd nesprávne poučil o nemožnosti napadnúť výrok o zamietnutí návrhu na prerušenie konania odvolaním.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po zistení, že odvolanie podal účastník konania – subjekt oprávnený podať odvolanie, skúmal predovšetkým podmienky, za ktorých môže konať v zmysle ustanovenia § 103 O.s.p. a dospel k záveru, že v predmetnej veci ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 O.s.p. ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Procesné podmienky v občianskom súdnom konaní, i napriek tomu, že ich Občiansky súdny poriadok ako základný procesný predpis výslovne nevypočítava, možno považovať za predpoklady (existujúce tak na strane súdu, ako i na strane účastníkov konania), ktoré musia byť splnené na to, aby sa dosiahol cieľ občianskeho súdneho konania vyplývajúci zo základných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (v prvej hlave prvej časti). Procesné podmienky obsahovo vyjadrujú predpoklady rozhodovania vo veci samej a súd ich skúma ex offio, preto ak súd po ich preskúmaní dôjde k záveru, že v konaní ide o taký ich

nedostatok, ktorý nemožno odstrániť, konanie zastaví (§ 104 ods. 2 O.s.p.). Medzi takéto procesné podmienky nepochybne patrí aj funkčná príslušnosť súdu na prejedanie veci vyplývajúca zo zákona.

V prejednávanej veci odvolanie oprávnenej smeruje proti uzneseniu, ktorým krajský súd v odvolacom konaní zamietol jej návrh na prerušenie konania.

Podľa § 201 (veta prvá) O.s.p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje.

Podľa § 9 ods. 1 O.s.p. na konanie v prvom stupni sú zásadne príslušné okresné sudy. Krajské sudy rozhodujú ako sudy prvého stupňa a/ v sporoch o vzájomné vyporiadanie dávky poskytnutej neprávom alebo vo vyššej výmere, než patrila, medzi zamestnávateľom a príjemcom tejto dávky podľa právnych predpisov o sociálnom zabezpečení, b/ v sporoch medzi príslušným orgánom nemocenského poistenia a zamestnávateľom o náhradu škody vzniknutej nesprávnym postupom pri vykonávaní nemocenského poistenia, c/ v sporoch týkajúcich sa cudzieho štátu alebo osôb požívajúcich diplomatické imunity a výsady, ak tieto spory patria do právomoci súdov Slovenskej republiky (§ 9 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 10 ods. 1 O.s.p. krajské sudy rozhodujú o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov.

Podľa § 10 ods. 2 O.s.p. o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je upravená tak, že tento súd je príslušný rozhodovať o odvolaniach len vtedy, ak odvolanie smeruje proti rozhodnutiu krajského súdu ako súdu prvého stupňa, pričom tieto prípady sú zákonom taxatívne vymedzené (citovaný § 9 ods. 2 O.s.p.). Spôsobilým predmetom odvolacieho konania sú teda len rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Rozhodnutie krajského súdu o zamietnutí návrhov oprávnenej na prerušenie konania vydané po začatí odvolacieho konania nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa, ale je rozhodnutím krajského súdu ako súdu odvolacieho, proti ktorému nie je odvolanie prípustné. Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 211 ods. 1 výslovne predpokladá rozhodovanie odvolacieho súdu napr. aj o návrhoch podľa § 138 ods. 1 vrátane tých, o ktorých nerozhodol súd prvého stupňa. Odvolací súd sa pri takomto rozhodovaní

nestáva súdom prvého stupňa, ale zostáva odvolacím súdom. Napadnuté uznesenie krajského súdu ako odvolacieho súdu teda neobsahuje (neuvádza) chybné poučenie o neprípustnosti odvolania proti tomuto rozhodnutiu.

Funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na prejednanie podaného odvolania oprávnenej preto nie je daná. Chýbajúca funkčná príslušnosť ktoréhokolvek súdu na prejednanie určitej veci, ktorá inak patrí do právomoci súdu, predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto konanie o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 12. februára 2013, sp. zn. 16 CoE 9/2013, ktoré trpí takouto vadou, zastavil (§ 104 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 211 ods. 2 O.s.p.) bez toho, aby bola preskúmaná vecná správnosť napadnutého rozhodnutia.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., pretože konanie bolo zastavené a nebol dôvod na použitie odseku 2 tohto ustanovenia.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 13. marca 2014

JUDr. Soňa Mesiarkinová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová